

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v právnej veci navrhovateľa: **T., X.**, IČ: X., zastúpený: V., s. r. o., P., IČO: X., proti odporcovi **1/: H., a. s.**, M., IČO: X., odporcovi **2/: S., a. s.**, J., IČO: X., o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn.: 31Cb 188/2012, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 07. januára 2013, č. k.: ICob 466/2012-230, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie navrhovateľa sa **o d m i e t a .**

Odporcom 1/ a 2/ sa náhrada trov dovolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava I uznesením z 31. októbra 2012, č. k.: 31Cb 188/2012-170 návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol, odporcom 1/ a 2/ náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom na nariadenie predbežného opatrenia domáhal, aby súd odporcovi 1/ zakázal s nehnuteľnosťami nachádzajúcimi sa v kat. úz.: S., v obci B. - m.č. S., okres B. I, zapísané na LV č. X. v katastri nehnuteľností vedeného Katastrálnym úradom v B., Správou katastra pre H., a to: pozemok s par. č.: X. o výmere X. m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvoría, parcela registra „C“, s pozemkom s par. č.: X. o výmere X. m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvoría, parcela registra „C“ so stavbou (budovou zdravotníckeho a sociálneho zariadenia) so súp. č.: X., nachádzajúcou sa na pozemku s par. č.: X. o výmere X. m² (ďalej len „Nehnuteľnosti“), akýmkoľvek spôsobom odplatne alebo bezodplatne nakladať tak, že ich scudzí, daruje,

zamení, vloží do základného imania obchodných spoločností, družstiev alebo do majetku iných právnických osôb, zriadi k nim záložné právo, vecné bremeno, predkupne právo, nájomné, užívacie právo, právo umiestniť a/alebo postaviť na nich a/alebo v nich akékoľvek stavby alebo aby iným nepomenovaným spôsobom nakladal s nimi, scudzoval ich inak zaťažoval, vrátane zákazu ich spätného prevodu alebo scudzovania ich pôvodným vlastníkom, s výnimkou nájmu týchto nehnuteľností a nebytových priestorov v nich sa nachádzajúcich právnickým a fyzickým osobám, ktoré podľa výpisu z obchodného registra poskytujú tretím osobám zdravotnú starostlivosť, a to až do 30 dní od vykonateľnosti rozhodnutia vo veci samej. Zároveň navrhovateľ žiadal, aby súd uložil odporcovi 2/ povinnosť zdržať sa akýchkoľvek a všetkých búracích a/alebo stavebných prác na celej alebo časti vyššie špecifikovanej stavby vrátane prác smerujúcich k akémukoľvek stavebného zásahu, k zastavaniu, k prestavbe, k uloženiu akýchkoľvek inžinierskych sietí do tejto stavby, k pripojeniu sa na inžinierske siete, ktoré sú a/alebo budú umiestnené v tejto stavbe, či k akejkolvek zmene funkčného využitia tejto stavby alebo jej časti, povinnosť zdržať akýchkoľvek a všetkých stavebných a/alebo terénnych prác na celom alebo akejkolvek časti vyššie špecifikovaných pozemkov vrátane prác smerujúcich k akémukoľvek stavebného zásahu, k zastavaniu, k povrchovému spevneniu, k uloženiu akýchkoľvek inžinierskych sietí do tohto pozemku, na tento pozemok alebo nad tento pozemok tejto stavby, k pripojeniu sa na inžinierske siete, ktoré sú alebo budú vedené v tomto pozemku, či k akejkolvek zmene funkčného využitia týchto pozemkov alebo ich častí, a to až do 30 dní od vykonateľnosti rozhodnutia vo veci samej.

Svoj návrh odôvodnil tým, že navrhovateľ je majiteľom pohľadávky voči odporcovi 1/ vo výške 300 000,- eur, ktorú nadobudol na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky uzavretej 31. mája 2012 medzi I., PhD. ako postupcom a navrhovateľom ako postupníkom. Dňa 25. marca 2011 bola medzi I. a spoločnosťou A., a. s. uzavretá Zmluva o uzatvorení budúcej zmluvy o prevode obchodného podielu. V bode 2.1 Zmluvy o budúcej zmluvy sa I. zaviazal, že v lehote 60 dní odo dňa jej uzavretia zabezpečí, aby spoločnosť A., s. r. o. bezodplatne nadobudla akcie/ alebo akúkoľvek časť akcií pozostávajúcu z aspoň 500 ks akcií. Splnenie tejto povinnosti zahŕňalo získanie súhlasu predstavenstva odporcu 1/ s bezodplatným prevodom akcií, resp. časti akcií na spoločnosť A., s. r. o., uzatvorenie zmluvy, na základe ktorej dôjde k bezodplatnému prevodu akcií, resp. časti akcií z I. na Spoločnosť A., s. r. o., rubopisovanie akcií, odovzdanie akcií spoločnosti A., s. r. o. a preukázanie zmeny majiteľa akcií odporcovi 1/. Splnenie povinnosti I. bolo v zmysle bodu 5.1 Zmluvy o budúcej zmluvy

zabezpečené zmluvnou pokutou vo výške 300 000,- eur. Listom z 31. marca 2011 I. požiadal predstavenstvo spoločnosti H., a. s. o udelenie súhlasu s bezplatným prevodom akcií na spoločnosť A., s. r. o. Listom z 11. apríla 2011 predstavenstvo spoločnosti H., a. s. v rozpore s ust. § 156 ods. 9 Obchodného zákonníka a stanovami spoločnosti odporcu 1/ odmietlo udeliť I. súhlas s bezodplatným prevodom akcií na spoločnosť A., s. r. o. Spoločnosť A., a. s. v súlade s bodom 2.2 a súčasne s bodom 5.1 Zmluvy o budúcej zmluve si voči I. uplatnila právo na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 300 000,- eur. Potom čo I. zmluvnú pokutu spoločnosti A., a. s. zaplatil, uplatnil si náhradu škody priamo u odporcu 1/.

Súd prvého stupňa uviedol, že nárokom, ktorému sa má poskytnúť dočasná ochrana na základe navrhovaného predbežného opatrenia je právo navrhovateľa na zaplatenie náhrady škody vo výške 300 000,- eur s príslušenstvom a právo navrhovateľa na uspokojenie jeho pohľadávky s príslušenstvom z exekvovateľného majetku odporcu 1/ ak pohľadávka bude navrhovateľovi priznaná súdnym rozhodnutím. Odporca 1/ je vlastníkom vyššie špecifikovaných Nehnutelností. Dňa 17. mája 2011 uzavrel odporca 1/ s odporcom 2/ Zmluvu o zriadení vecného bremena. Dňa 19. júla 2011 bola medzi odporcami uzavretá druhá Zmluva o zriadení vecného bremena. Druhou zmluvou bolo k Nehnutelnostiam odporcu 1/ zriadené vecné bremeno, na základe ktorého sa odporca 1/ zaviazal v prospech odporcu 2/ po dobu 30 rokov na časti pozemkov o rozlohe 1 062 m² strpieť výstavbu, umiestnenie, užívanie a ďalší výkon vlastníckeho práva k novopostavenej stavbe, ktorá bude vo vlastníctve odporcu 2/, výstavbu a užívanie parkovacích miest na pozemkoch, ďalej na prvom podzemnom podlaží Polikliniky strpieť výstavbu a užívanie parkovacích miest (garáží) pre klientov využívajúcich služby novostavby a pracovníkov pracujúcich v novostavbe, strpieť asanáciu časti Polikliniky - krídla s dvoma nadzemnými podlažiami, čomu korešponduje právo odporcu 2/ predmetné krídlo Polikliniky zbúrať. Zároveň sa odporca 1/ zaviazal pod dobu 30 rokov na časti pozemkov, ktorá nebude zastavaná Poliklinikou, novostavbou a exteriérovými parkovacími miestami, strpieť jej užívanie v rozsahu práva vstupu, prechodu a prejazdu odporcom 2/ a akýmikoľvek tretími osobami využívajúcimi služby poskytované v Novostavbe. Otázka platnosti oboch zmlúv o zriadení vecného bremena je predmetom skúmania v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn.: 30Cb 13/2012. Dňa 19. januára 2012 odporca 1/ udelil odporcovi 2/ súhlas s vydaním územného rozhodnutia na stavbu „P.“, ktorá sa má umiestniť a realizovať na pozemkoch a Poliklinike. Dňa 09. augusta 2012 vydal Stavebný úrad rozhodnutie o umiestnení stavby,

ktorým povolil umiestnenie novostavby na pozemkoch a v Poliklinike (do dnešného dňa nenadobudlo právoplatnosť).

Podľa navrhovateľa opodstatnenosť nariadenia predbežného opatrenia je založená jednak správaním odporcu 1/ a jednak skutočnosťou, že voči odporcovi 1/ je vedené aj iné súdne konanie, ktorého výsledkom môže byť vydanie súdneho rozhodnutia, ktorým bude odporca povinný zaplatiť pohľadávku vo výške 1 958 083,10 eur. Okrem toho odporca 1/ rôznymi majetkovými dispozíciami znižuje, resp. môže znížiť hodnotu exekvovateľného majetku. Ak územné rozhodnutie z 09. augusta 2012 nadobudne právoplatnosť, odporca 2/ bude oprávnený umiestniť na Nehnuteľnostiach patriacich do vlastníctva odporcu 1/ novostavbu a exteriérové parkovacie miesta. Ak odporca 2/ bude postupovať a vykonávať činnosť podľa druhej Zmluvy o zriadení vecného bremena a právoplatného územného rozhodnutia, tak dôjde k nezvratnému a masívnemu zníženiu hodnoty majetku odporcu 1/. Navyše navrhovateľ svoju obavu o možnosť budúceho výkonu rozhodnutia odvodzuje aj od skutočnosti, že pohľadávka s príslušenstvom, ktorá je predmetom tohto sporu, nie je zabezpečená žiadnym hmotnoprávnym inštitútom.

Súd prvého stupňa dospel k záveru, že navrhovateľ v konaní neosvedčil, že správanie a aktivity odporcov 1/ a 2/ smerujú k zníženiu hodnoty exekvovateľného majetku patriaceho odporcovi 1/. Zmluvy o zriadení vecného bremena v prospech odporcu 2/ boli uzavreté ešte skôr než vôbec vznikla samotná pohľadávka. Tieto úkony nie je možné považovať za úkony, ktoré by smerovali k zníženiu majetku odporcu 1/ s cieľom ukrátiť, resp. zmariť uspokojenie pohľadávky navrhovateľa. K námietkam navrhovateľa ohľadne územného rozhodnutia Mestskej časti B. - S. ako príslušného stavebného úradu súd uviedol, že územné rozhodnutie o umiestnení stavby nie je takým rozhodnutím, ktoré by odporcovi 2/ priznávalo právo na reálny zásah do riešeného územia. Územným rozhodnutím sa stavba na dotknutom pozemku iba umiestňuje s tým, že odporcovi 2/ sa priznalo právo na to, aby v lehote 2 rokov od právoplatnosti územného rozhodnutia požiadal o vydanie stavebného povolenia, pričom až právoplatným stavebným povolením nadobúda stavebník právo na realizáciu stavby, teda na reálny zásah do záujmového územia. Súd rovnako nepovažoval za dôvodnú námietku ohľadom ďalšej pohľadávky, ktorú bude odporca 1/ povinný zaplatiť I. v prípade úspechu v konaní 32Cb 71/2011. Z obsahu žaloby v uvedenom konaní vyplýva, že hodnota čistého obchodného imania odporcu 1/ vyčíslená podľa riadnej účtovnej závierky zostavenej k 31. decembra 2010 je vo výške 1 347 408,- eur. Podľa znaleckého posudku č. 74/2010 zo 07.

decembra 2010 vyhotoveného znalcom Ing. J. trhová hodnota pozemkov a stavby vo vlastníctve odporcu 1/ predstavuje sumu 7 710 000,- eur. Ani v tomto prípade nemal súd osvedčenú dôvodnosť navrhovaného predbežného opatrenia. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) a úspešným odporcom 1/ a 2/ náhradu trov konania nepriznal, pretože im žiadne trovy nevznikli.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací na odvolanie navrhovateľa napadnutým uznesením, uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil a odporcom 1/ a 2/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Odvolací súd s poukazom na § 219 ods. 2 O. s. p. poukázal na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktoré považuje za vecne správne a v súlade s § 157 ods. 2 O. s. p. Na zdôraznenie správnosti uviedol, že pri rozhodovaní o nariadení predbežného opatrenia dokazovanie neprebíha. Predbežné opatrenie nie je konečným rozhodnutím, preto pri jeho zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup pre dokazovanie. Pred jeho nariadením súd nemusí zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné na jeho vydanie, je však nutné, aby boli prostredníctvom označených dôkazov osvedčené základné skutočnosti pre opodstatnenosť a dôvodnosť nariadenia predbežného opatrenia. V predmetnej veci navrhovateľ v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia uviedol, že sa mieni domáhať žalobou vo veci samej uhradenia pohľadávky vo výške 300 000,- eur s príslušenstvom proti odporcovi 1/, ktorú nadobudol na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky uzavretej 31. mája 2012 medzi MUDr. I. ako postupcom a navrhovateľom ako postupníkom. Navrhovaným predbežným opatrením navrhovateľ žiadal dočasnú úpravu pomerov účastníkov konania a to tým, že by bolo zasiahnuté do výkonu vlastníckych práv odporcu 1/ a výkonu práv odporcu 2/ vyplývajúcich mu zo Zmluvy o zriadení vecného bremena. Súčasne navrhovaným predbežným opatrením navrhovateľ sledoval zaistenie budúceho výkonu rozhodnutia, nakoľko mal za to, že v prípade úspechu vo veci samej by bol výkon prípadného práva ohrozený. Odvolací súd uviedol, že samotná existencia dlhu sama osebe nemôže byť dôvodom na nariadenie predbežného opatrenia. Takýmto dôvodom môžu byť len skutočnosti, ktoré opodstatňujú obavu, že by prípadný výkon rozhodnutia mohol byť zmarený. U dlžníka to môže byť znižovanie majetku, ktorý je možné postihnúť pri výkone rozhodnutia alebo konanie, ktoré inak podstatnou mierou negatívne ovplyvňuje jeho majetkové pomery. Súd prvého stupňa v danom prípade rozhodol správne, nakoľko v konaní zo strany navrhovateľa neboli preukázané základné predpoklady pre nariadenie predbežného opatrenia, keď

navrhovateľ neosvedčil ohrozenie budúceho výkonu rozhodnutia. Súd prvého stupňa správne vyhodnotil skutočnosť, keď zohľadnil znalecký posudok vypracovaný Ing. J., ktorý vyčíslil hodnotu pozemkov a stavby vo vlastníctve odporcu 1/ na sumu 7 710 000,- eur, nakoľko navrhovateľ v podanom návrhu tento fakt nespochybnil a závery znalca nevyvrátil. Navrhovateľ vo svojich podaniach uvádza, že úkony odporcu 1/ smerujú k výraznému zníženiu hodnoty exekvovateľného majetku, najmä uzatvorením zmlúv medzi odporcami, na základe ktorých malo dôjsť k zriadeniu vecného bremena. Uviedol, že zo zmlúv o zriadení vecného bremena zo 17. mája 2011 a 19. júla 2011 vyplýva, že vzájomné práva a povinnosti z vecného bremena majú priamy súvis skonaniami vyžadovanými príslušnými štátnymi orgánmi v zmysle Zákona č. 50/1976 Zb., ako i následnými konaniami podľa zákona o vodách, o pozemných komunikáciách, o ochrane prírody a krajiny a pod. To znamená, že všetky tieto konania sú priamo podriadené a ich realizácia je možná len na základe rozhodnutí v správnom konaní. Uviedol, že navrhovateľ v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia nepreukázal potrebu uložiť tretej osobe - odporcovi 2/ (nakoľko odporca 2/ nemá žiadny priamy vzťah k návrhu navrhovateľovi vo veci samej) zakázať činnosť uvedenú v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, nakoľko i zo samotného rozhodnutia mestskej časti B. - S. z 09. augusta 2012 jednoznačne vyplýva, že územné rozhodnutie o umiestnenie stavby nie je takým rozhodnutím, ktoré by navrhovateľovi, t. j. v danom prípade odporcovi 2/ priznávalo právo na reálny zásah do riešeného územia. Územným rozhodnutím sa stavba na dotknutom pozemku iba umiestňuje s tým, že navrhovateľovi sa priznáva právo na tom aby v lehote 2 rokov od právoplatnosti územného rozhodnutia požiadal o vydanie stavebného povolenia. Až právoplatným stavebným povolením nadobúda stavebník právo na realizáciu stavby, teda na reálny zásah do záujmového územia. Čo sa týka námietky navrhovateľa, že odporca sa majetkovými dispozíciami snaží o zníženie hodnoty svojho exekvovateľného majetku, najmä v súvislosti s uzatvorenými zmluvami o zriadení vecného bremena súd prvého stupňa postupoval správne, pokiaľ túto námietku považoval za irelevantnú. Uviedol, že na jednej strane sú uzatvorené zmluvy platné i účinné i napriek tomu, že navrhovateľ spochybňuje platnosť predmetných zmlúv, avšak v konaní nebolo preukázané, že o týchto bolo právoplatne rozhodnuté, a preto odvolací súd a rovnako i súd prvého stupňa musí uvedené zmluvy rešpektovať a navyše obe zmluvy boli uzavreté pred podaním návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Po oboznámení sa predmetných zmlúv odvolací súd dospel k záveru, že ich nepovažuje za reálnu hrozbu nemožnosti výkonu rozhodnutia v súvislosti so zmenšovaním exekvovateľného majetku. Podľa predmetných zmlúv odporca 1/ súhlasil, že výlučným vlastníkom budovy postavenej na pozemkoch par. č. X. a č. X. podľa projektovej

dokumentácie sa po jej vybudovaní stane oprávnený z vecného bremena. Jedná sa o výstavbu objektu na cudzom pozemku a podľa rozhodnutia mestskej časti B. - S. sa má jednáť o stavbu - rekonštrukciu suterénu na hromadnú garáž a dostavbu garáží. Čo sa týka prestavby existujúcej budovy, jedná sa o časť stavby, ktorá je technicky a morálne opotrebovaná, teda jej rekonštrukcia je nevyhnutná. Z uvedeného vyplýva, že činnosť odporcu 1/ spolu s odporcom 2/ nevedie k znižovaniu hodnoty majetku odporcu 1/, naopak k zveľaďovaniu uvedeného majetku, resp. k snahe o zhodnotení tohto majetku, a teda nie k znižovaniu jeho hodnoty. Záverom uviedol, že v prípade nariadenia predbežného opatrenia by vznikol výrazný nepomer medzi ochranou prípadného práva navrhovateľa a zásahom, resp. obmedzením výkonu vlastníckeho práva k majetku, ktorý je v nepomerne vysokej hodnote oproti zabezpečovanej pohľadávke navrhovateľa. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p. a úspešným odporcom 1/ a 2/ trovy odvolacieho konania nepriznal, pretože im žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

Proti napadnutému uzneseniu odvolacieho súdu podal navrhovateľ dovolanie. Prípustnosť dovolania odvodzoval z ust. § 237 písm. f/ O. s. p., keďže postupom odvolacieho súdu ako aj postupom súdu prvého stupňa bola navrhovateľovi odňatá možnosť konať pred súdom. Svoje dovolanie odôvodnil ust. § 241 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 237 písm. f/ O. s. p. a ust. § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p., že napadnuté uznesenie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

K vade konania - odňatie možnosti konať pred súdom uviedol, že súd prvého stupňa ako aj odvolací súd pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vychádzali z trhovej hodnoty pozemkov a stavby vo výške 7 710 000,- eur, ktorá nebola žiadnym spôsobom preukázaná ani osvedčená, keďže znalecký posudok zo 07. decembra 2010 vypracovaný znalcom Ing. J. vyčíslujúci trhovú hodnotu pozemkov a stavby na sumu vo výške 7 710 000,- eur nie je súčasťou súdneho spisu. Navyše súdy svoje rozhodnutia nielenže opreli o skutočnosť, ktorá nebola preukázaná ani osvedčená žiadnym listinným dôkazom, ale nešlo o skutočnosť tvrdenu navrhovateľom. Navrhovateľ sa nikde v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia nevyjadril k otázke trhovej hodnoty pozemkov a stavby. V žalobe MUDr. I. sp. zn.: 32Cb 71/2011 je uvedené, že trhovú hodnotu pozemkov a stavby predstavovala suma vo výške 7 710 000,- eur. V uvedenom súdnom konaní boli predložené aj iné znalecké posudky, z ktorých má vyplývať, že trhovú hodnotu pozemkov a stavby by mala byť podstatne nižšia. Súdy pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia si

osvojili tvrdenie tretej osoby o trhovej hodnote pozemkov a stavby bez toho, aby tieto tvrdenia boli preukázané alebo aspoň osvedčené nejakým dôkazom. Súdny rozhodli o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia na základe takej listiny (znaleckého posudku), ktorá nie je súčasťou súdneho spisu a s touto listinou sa tieto súdy ani nejakým spôsobom neoznámili. Ďalej podľa navrhovateľa postupom súdu prvého stupňa došlo k porušeniu procesných ustanovení odzrkadľujúcich účel predbežného opatrenia tým, že súd prvého stupňa v rozpore ust. § 75 ods. 8 O. s. p. doručil odporcovi 1/ a odporcovi 2/ uznesenie súdu prvého stupňa, a následne aj uznesenie odvolacieho súdu. Týmto došlo k popretiu celého zmyslu a účelu predbežného opatrenia. Súd prvého stupňa tak vytvoril pre odporcu 1/, ako aj odporcu 2/ priestor uskutočniť rýchlo ďalšie úkony, ktorými dokážu úplne zmať účel sledovaný predbežným opatrením. Vada v procesnom postupe súdu prvého stupňa mala dosah na odvolacie konanie, keď odporcovi 1/ a odporcovi 2/ bola vytvorená možnosť vyjadriť sa k návrhu na nariadenie predbežného opatrenia a možnosť zmať význam predbežného opatrenia.

Ďalej namietal, že odvolací súd nezjednal nápravu ohľadom nepreskúmateľnosti uznesenia súdu prvého stupňa, ktoré je pre nedostatok presvedčivých a zrozumiteľných dôvodov nepreskúmateľné. Navrhovateľ má za to, že uznesenie súdu prvého stupňa a uznesenie odvolacieho súdu nie sú riadne a presvedčivo zdôvodnené, čím došlo k porušeniu práva navrhovateľa na riadne odôvodnenie súdnych rozhodnutí, a tým k odňatiu možnosti navrhovateľa konať pred súdmi.

Súd prvého stupňa pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia jeden zo svojich rozhodujúcich argumentov (argument o účtovnej hodnote) oprel o takú listinu (účtovnú závierku), s ktorou sa nemohol nijako oboznámiť, keďže nebola súčasťou spisu. K nesprávnemu právnemu posúdeniu veci uviedol, že z odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu nie je celkom zrejmé, ktoré podmienky nemali byť splnené. Odvolací súd uviedol tri osobitné skutočnosti, ktoré navrhovateľ podľa jeho názoru nepreukázal. Podľa navrhovateľa tieto skutočnosti sa týkajú jednej podmienky, a to odôvodnenosti a opodstatnenosti navrhovaného predbežného opatrenia. Odvolací súd nielenže pochybil, keď vyžadoval preukázanie a nie iba osvedčenie ním identifikovaných skutočností, ale keď vyžadoval preukázanie jednak potreby dočasnej úpravy pomerov účastníkov a tiež preukázanie, že by prípadný výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

Ďalej uviedol, že názor odvolacieho súdu, že realizácia práv a povinností založených Zmluvami o zriadení vecného bremena bude možná až na základe rozhodnutí v správnom konaní, nie je správna. Z obsahu Zmlúv o zriadení vecného bremena vyplýva, že ich účelom nebolo len založenie takých práv a povinností, ktoré sú nevyhnutné pre vydanie správnych rozhodnutí, ale aj takých práv ktoré sú realizovateľné bez potreby vydania správneho rozhodnutia (napr. právo odporcu 2/ vstupu na pozemky, prejazdu motorovými vozidlami, užívať technické zariadenie polikliniky). Uviedol, že zaťaženie hodnotných nehnuteľností vecnými bremenami spôsobuje nepredajnosť týchto nehnuteľností a reálne zníženie ich trhovej hodnoty. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn.: 8Tdo 1078/2004. Ďalej zdôraznil, že niektoré práva odporcu 2/ a povinnosti odporcu 1/ nadobudnú reálne rozmery až právoplatnosťou správnych rozhodnutí napr. stavebného povolenia, a teda že k reálnemu zásahu do nehnuteľností dôjde až na základe týchto správnych rozhodnutí.

Ďalej uviedol, že sa nestotožňuje s názorom odvolacieho súdu, že územné rozhodnutie nemá reálny vplyv na hodnotu pozemkov a stavby. Podľa navrhovateľa už samotné uzavretie zmlúv o zriadení vecného bremena má negatívny vplyv na hodnotu predmetných nehnuteľností. Navrhovateľ považuje argumentáciu odvolacieho súdu, že navrhovateľ nepreukázal potrebu nariadiť predbežné opatrenie voči odporcovi 2/ a odporca 2/ nemá žiadny priamy vzťah ku konaniu vo veci samej za nepresvedčivú a nepreskúmateľnú, s tým že odvolací súd sa nevysporiadal s tvrdeniami navrhovateľa o výnimočnosti situácie a potrebe nariadenia predbežného opatrenia nielen voči odporcovi 1/, ale aj voči odporcovi 2/. Odvolací súd nezrejml, prečo situáciu riešenú v konaní o nariadení predbežného opatrenia nemožno považovať práve za tú výnimku, kedy je možné nariadiť predbežné opatrenie aj voči tretej osobe. V tejto súvislosti poukázal na Nález Ústavného súdu SR sp. zn.: II. ÚS 237/2011. Navrhovateľ má zato, že požiadavka právoplatného určenia Zmlúv o zriadení vecného bremena je nesprávna a nemá oporu v zákone ani v judikatúre. Názor, že predbežné opatrenie je odôvodnené v tých prípadoch, keď právne úkony, ktorými došlo k nevýhodným dispozíciám s majetkom dlžníka, budú právoplatným súdnym rozhodnutím určené za neplatné, je neudržateľný. Akceptácia takéhoto názoru by bola v priamom rozpore s požiadavkou rýchlosti, ktorá je pri nariadovaní predbežného opatrenia kľúčová. Argument, že Zmluvy o zriadení vecného bremena boli uzatvorené pred podaním návrhu na nariadenie predbežného opatrenia považuje navrhovateľ za nezmyselný. Predsa ak by nedošlo k nevýhodným dispozíciám s majetkom dlžníka ešte pred podaním návrhu na nariadenie

predbežného opatrenia, tak by veriteľ nemal obavu, že výkon súdneho rozhodnutia môže byť ohrozený. Ďalej má navrhovateľ za to, že je absolútne nesprávne sa domnievať, že zaťažením nehnuteľnosťami právami tretej osoby dochádza prakticky k ich zveľaďovaniu. Práve opak je pravdou, pozemky na ktorých je postavená cudzia stavba a na ktorých je právo prechodu a prejazdu v prospech tretej osoby sa prakticky stávajú nepredajnými a ich trhovacia hodnota klesá. Zaťaženie predmetných nehnuteľností predmetnými právami tretej osoby (odporcu 2/) celkom jednoznačne spôsobuje absolútnu nepredajnosť týchto nehnuteľností. Odvolací súd dospel k záveru o neprimeranosti hodnoty pozemkov a stavby vo vzťahu k hodnote práva chráneného predbežným opatrením na základe nepreukázaných a neosvedčených tvrdení tretej osoby. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn.: II. ÚS 181/09. Ďalej poukázal uznesenie Vrchného súdu v Prahe sp. zn.: 7Cmo 48/1993. Navrhol, aby dovolací súd zmenil napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a predbežné opatrenie nariadil.

Odporca 1/ vo vyjadrení k dovolaniu navrhovateľa uviedol, že samotná existencia súdneho konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn.: 32Cb 71/2011 nie je dostatočným dôvodom na nariadenie predbežného opatrenia. Prípadná existencia pohľadávky navrhovateľa, ako aj pohľadávka tretej osoby, ktorá je predmetom konania sp. zn.: 32Cb 71/2011 závisí výlučne od meritórneho rozhodnutia vydaného v uvedenom konaní. Vznik oboch pohľadávok je teda podmienený úspechom navrhovateľa v uvedenom súdnom konaní. Ďalej uviedol, že postup predstavenstva odporcu 1/ v súvislosti s odmietnutím udelenia súhlasu s bezodplatným prevodom akcií na spoločnosť A., s. r. o. predstavuje prejudiciálnu otázku, ktorú musí Okresný súd Bratislava I predbežne posúdiť v rámci prebiehajúceho súdneho konania sp. zn.: 32Cb 71/2011. Prípadné vyriešenie tejto otázky v prospech odporcu 1/ by znamenalo, že predstavenstvo odporcu 1/ odmietlo udeliť súhlas s bezodplatným prevodom akcií na spoločnosť A., s. r. o. oprávnene, teda pohľadávka, ktorej právnym titulom vzniku je nárok MUDr. I. na náhradu škody voči odporcovi 1/ nikdy platne nevznikla. Odporca 1/ má za to, že navrhovateľ neosvedčil opodstatnenosť nároku vo veci samej. Ďalej dodal, že ani prípadná existencia judikovanej pohľadávky neodôvodňuje oprávnenosť poskytnutia dočasnej ochrany pomocou nariadenie predbežného opatrenia, nakoľko samotný dlh nemôže bez ďalšieho byť dôvodom na nariadenie predbežného opatrenia. Nariadením predbežného opatrenia za daného skutkového by došlo k neprimeranému a nedôvodnému zásahu do práv a právom chránených záujmov odporcu 1/, nakoľko nariadením predbežného opatrenia by súd nastolil hrubý nepomer medzi právami účastníkov. Odporca 1/ nesúhlasí s tvrdením navrhovateľa, že odporca 1/ rôznymi

majetkovými dispozíciami (poukazuje na Zmluvy o zriadení vecného bremena) znižuje, resp. môže znížiť hodnotu svojho exekvovateľného majetku. Obe zmluvy o zriadení vecného bremena boli uzavreté takmer rok predtým ako mala vzniknúť pohľadávka navrhovateľa, ktorej zaplataenie má byť predmetom konania vo veci samej. Podľa názoru odporcu 1/ odvolací súd túto skutočnosť vyhodnotil správne a s jeho názorom sa stotožňuje. Uzavretím Zmlúv o zriadení vecného bremena sa predstavenstvo odporcu 1/ usilovalo vyriešiť nepriaznivú ekonomickú situáciu, v ktorej sa dôsledku akútneho nedostatku parkovacích kapacít nachádza. Odporca 1/ tak koná s cieľom zamedziť znehodnocovaniu existujúceho majetku nachádzajúceho sa v jeho výlučnom vlastníctve a o udržanie konkurencieschopnosti spoločnosti na relevantnom trhu poskytovateľov zdravotnej starostlivosti. Vo vzťahu k argumentu navrhovateľa, že v dôsledku územného rozhodnutia dôjde k definitívnemu a negatívnemu ovplyvneniu hodnoty nehnuteľností nachádzajúcich sa vo vlastníctve odporcu 1/ sa odporca 1/ plne stotožnil s právnym názorom súdu prvého stupňa. V tejto súvislosti poukázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29. marca 2003, sp. zn.: 3Sžp 1/2010.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal účastník konania v lehote stanovenej v § 240 ods. 1 O. s. p. a po preskúmaní veci v zmysle § 242 ods. 1 O. s. p. dospel k záveru, že v danej veci dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

Podľa § 236 ods. 1 O. s. p., dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podľa § 239 ods. 2 písm. a/ O. s. p., dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý je prípustný len proti zákonom výslovne určeným právoplatným rozhodnutiam odvolacieho súdu.

V predmetnej veci odvolací súd napadnutým uznesením potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa. Odvolací súd vo svojom potvrdzujúcom uznesení nevyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, nejde ani o

uznesenie uvedené v § 239 ods. 2 písm. b/ a c/ O. s. p. Rovnako na danú vec nemožno aplikovať ani prípady upravené v § 239 ods. 1 O. s. p. Vzhľadom na uvedené, prípustnosť dovolania v zmysle § 239 ods. 1, ods. 2 a 3 O. s. p. nie je proti napadnutému uzneseniu daná.

V zmysle § 242 ods. 1 O. s. p. /druhá veta/je dovolací súd povinný prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O. s. p. Iba v prípade, že by rozhodnutia odvolacieho súdu alebo predchádzajúce konanie vykazovalo procesnú vadu uvedenú v ust. § 237 O. s. p. by bolo dovolanie prípustné. Dovolací súd sa neobmedzil iba na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozsudku podľa § 238 O. s. p., ale sa zaoberal sa aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné aj podľa § 237 písm. a/ až g/ O. s. p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou z uvedených procesných väd (ide o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka konania, riadneho zastúpenia procesné nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, odňatia možnosti účastníka konať pred súdom a rozhodovanie vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným).

Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa ust. § 237 O. s. p. nie je predmet konania významný, ak je konanie postihnuté niektorou z väd v tomto ustanovení uvedených, teda možno ním napadnúť aj rozhodnutia, proti ktorým je inak dovolanie procesné neprípustné (R 117/1999, R 34/1995). Pre záver o prípustnosti dovolania v zmysle tohto ustanovenia nie je významný subjektívny názor účastníka konania tvrdiaceho, že došlo k vade vymenovanej v tomto ustanovení; rozhodujúcim je, že k tejto procesnej vade skutočne došlo.

Dovolateľ vo svojom dovolaní namietal, že v konaní došlo vadám uvedeným v § 237 O. s. p., a to že navrhovateľovi sa ako účastníkovi konania postupom odvolacieho súdu, ako aj súdu prvého stupňa odňala možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p. Zároveň svoje dovolanie odôvodňoval ust. § 241 ods. 2 písm. c/, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

Naplnenie procesnej vady podľa § 237 písm. f/ O. s. p. dovolateľ vyvodzoval zo skutočnosti, že súd prvého stupňa a aj odvolací súd o návrhu na nariadení predbežného opatrenia a o dovolaní rozhodli na základe listín - znaleckého posudku a účtovnej závierky,

ktoré neboli súčasťou súdneho spisu, a teda s ktorými sa nemohli oboznámiť. Ďalej namietal, že postupom súdu prvého stupňa došlo k porušeniu ustanovení upravujúcich účel predbežného opatrenia tým, že súd prvého stupňa v rozpore s ust. § 75 ods. 8 O. s. p. doručil odporcovi 1/ a odporcovi 2/ uznesenie súdu prvého stupňa, a následne aj uznesenie odvolacieho súdu. Namietal, že rozhodnutie súdu prvého stupňa ako aj rozhodnutie odvolacieho súdu nie sú riadne a presvedčivo odôvodnené, čím došlo k zásahu do procesného práva žalobcu na riadne odôvodnenie súdnych rozhodnutí a do práva na spravodlivý súdny proces.

Ako už z vyššie uvedeného vyplýva, dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý je prípustný len proti právoplatným rozhodnutiam odvolacieho súdu pokiaľ to zákon pripúšťa. Dovolací súd skôr ako vec prejednal skúmal či je dovolanie v danej veci prípustné, pričom nevzhladol ani jeden z dôvodov prípustnosti dovolania. Rovnako podľa dovolacieho súdu konanie nie je postihnuté ani vadou podľa § 237 písm. f/ O. s. p., tak ako to namietal dovolateľ ani inou procesnou vadou uvedenou v tomto ustanovení. Dovolací súd sa osobitne zamerlal na skúmanie či sa rozhodnutím a postupom súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu účastníkovi konania neodňala možnosť konať pred súdom.

Podľa § 237 písm. f/ O. s. p., dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký postup súdu, ktorým znemožní účastníkovi konania realizáciu procesných práv priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Musí však ísť o znemožnenie realizácie konkrétnych procesných práv, ktoré by inak účastník mohol pred súdom uplatniť a z ktorých bol v dôsledku nesprávneho postupu súdu vylúčený.

K vade konania odňatie možnosti účastníka konať súdom navrhovateľ namietal aj dovolací dôvod uvedený v ust. § 241 ods. 2 písm. c/, ktorý je dovolací súd oprávnený preskúmať len v prípade, ak by bolo dovolanie prípustné.

Dovolací súd po preskúmaní rozhodnutia odvolacieho súdu a rozhodnutia súdu prvého nezistil, že by postupom oboch súdov bola navrhovateľovi ako účastníkovi konania znemožnená realizácia procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva.

Odvolačný súd rozhodoval v súlade s Občianskym súdnym poriadkom. Námietka dovolateľa, že navrhovateľovi bola odňatá možnosť konať pred súdom, čím došlo k vade konania podľa § 237 písm. f/ O. s. p., tým, že súdy o návrhu na nariadení predbežného opatrenia a o odvolaní rozhodli na základe listín - znaleckého posudku a účtovnej závierky, ktoré neboli súčasťou súdneho spisu, a teda s ktorými sa nemohli oboznámiť, nie je dôvodná. Navrhovateľ tvrdil, že súdy pri rozhodovaní vychádzali zo skutočností - z trhovej hodnoty Nehnutelností vo výške 7 710 000,- eur a hodnoty čistého obchodného imania vo výške 1 347 408,- eur, ktoré neboli žiadnym spôsobom preukázané, nakoľko znalecký posudok vyčísľujúci trhovú hodnotu Nehnutelností a účtovná závierka k 31. 12. 2010 nie je súčasťou tohto súdneho spisu.

Jednou zo skutočností, ktorými navrhovateľ osvedčoval opodstatnenosť navrhovaného predbežného opatrenia je skutočnosť, že voči odporcovi 1/ prebieha aj iné súdne konanie, ktorého výsledkom môže byť vydanie rozhodnutie, v dôsledku ktorého bude odporca 1/ povinný zaplatiť tretej osobe vysokú peňažnú čiastku. Konanie je vedené na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn.: 32Cb 71/2011, v ktorom žalobca MUDr. I. požaduje, aby bol rozsudkom nahradený prejav vôle odporcu 1/ ako kupujúceho uzatvoriť s MUDr. I. ako predávajúcim zmluvu o kúpe akcií. Kúpnu cenu akcií v uvedenom konaní žalobca MUDr. I. stanovil na 1 958 083,10 eur a pri jej výpočte vychádzal z účtovnej závierky odporcu 1/ k 31. 12. 2010, podľa ktorej hodnota čistého obchodného imania majetku odporcu 1/ je 1 347 408,- eur a súhrnná účtovná hodnota predmetných Nehnutelností je 1 552 951,- eur a zo znaleckého posudku č. 74/2010 zo 07. decembra 2010 vyhotoveného na základe objednávky odporcu 1/ znalcom Ing. J. na účely zriadenia záložného práva, podľa ktorého trhovú hodnotu predmetných Nehnutelností predstavuje sumu vo výške 7 710 000,- eur. Žalobu o nahradenie prejavu vôle vedenú na Okresnom súde Bratislava I pod s. zn.: 32Cb 71/2011 pripojil ako listinný dôkaz k návrhu na nariadenie predbežné opatrenia ako dôkaz osvedčujúci opodstatnenosť a účel navrhovaného predbežného opatrenia. Je potrebné uviesť, že súd prvého stupňa návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol z dôvodu, že navrhovateľ v konaní neosvedčil, že správanie a aktivity odporcu 1/ a rovnako aj odporcu 2/ smerujú k zníženiu hodnoty exekvovateľného majetku patriaceho odporcovi 1/. Z uvedeného vyplýva, že posúdenie námietky navrhovateľa, že prebieha aj iné súdne konanie, ktorého výsledkom môže byť vydanie rozhodnutie, v dôsledku ktorého bude odporca 1/ povinný zaplatiť tretej osobe vysokú peňažnú čiastku nebolo pre rozhodovanie j či súd nariadi alebo nenariadi predbežného opatrenia podstatnou skutočnosťou. V danom prípade išlo iba o podporný argument súdu prvého stupňa na zamietnutie návrhu na nariadenie predbežného opatrenia.

Odvolačný súd sa stotožnil s odôvodnením súdu prvého stupňa (§ 219 ods. 2 O. s. p.) a vysporiadal sa námietkami navrhovateľa uvedenými v odvolaní (medzi nimi aj poukaz na súdne konanie vedené na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn.: 32Cb 71/2011).

Aj keď znalecký posudok a účtovná závierka nie sú súčasťou súdneho spisu, súdy sa s uvedenými skutočnosťami mohli oboznámiť prostredníctvom konania sp. zn.: 32Cb 71/2011, ktoré prebieha na tom istom súde - Okresnom súde Bratislava I, ako konanie o nariadenie predbežného opatrenia. Aj keď z obsahu spisu nevyplýva, že by súd prvého stupňa pripojil predmetný spis k tomuto konaniu, v záujme zachovania požiadavky rýchlosti súdnej ochrany a účelu predbežného opatrenia, ktoré sa musí nariadiť/ alebo návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietnuť v lehotách uvedených v § 75 ods. 4 a ods. 5 O. s. p., nebol povinný spis sp. zn.: 32Cb 71/2011 pripojiť, nakoľko s uvedeným spisom sa mohol aj bez pripojenia oboznámiť. Navyše podľa názoru dovolacieho súdu, súdy pri svojom rozhodovaní vychádzali zo skutočností osvedčených navrhovateľom, nakoľko opodstatnenosť navrhovaného predbežného opatrenia osvedčoval práve obsahom žaloby vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn.: 32Cb 71/2011, ktorú ako listinný dôkaz pripojil k návrhu na nariadenie predbežného opatrenia a súdy sa s jej obsahom, resp. trhovou hodnotou Nehnutelností a hodnotou čistého obchodného imania odporcu 1/ oboznámili. Navrhovateľ v odvolacom konaní a ani v podanom dovolaní nenamietal správnosť výpočtu trhovej hodnoty Nehnutelností, uvedenej v znaleckom posudku, alebo hodnotu čistého obchodného imania odporcu 1/, uvedenú v účtovnej závierke k 31. 12. 2010, naopak z týchto skutočností vychádzal pri osvedčovaní opodstatnenosti navrhovaného predbežného opatrenia. Je potrebné uviesť, že súd pri rozhodovaní o predbežnom opatrení nie je viazaný všeobecnými zásadami platnými pre vykonávanie dôkazov, a to zásadou priamosti a ústnosti. Uvedené vyplýva z ust. § 75 ods. 6 O. s. p., podľa ktorého súd môže vydať rozhodnutie o predbežnom opatrení aj bez výsluchu účastníkov a bez nariadenia pojednávania. Súd pri rozhodovaní o nariadení predbežného opatrenia nie je viazaný ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku, ktoré upravujú vykonávanie dôkazov (§ 122 - § 124 O. s. p.), súd vychádza zo skutočností preukázaných alebo osvedčených navrhovateľom. Teda pri vlastnom osvedčovaní nároku (na základe predložených listín) nie je nutné dbať na formálne požiadavky inak platné pre dokazovanie, napr. vyjadrenie druhej strany k obsahu listín, ovplyvňujúcich úsudok súdu. V danom konaní súdy pri rozhodovaní vychádzali z listinných dôkazov predložených a skutočností osvedčených navrhovateľom, ktoré vychádzajú z obsahu spisu. Preto

navrhovateľovi namietaným postupom nebola odňatá možnosť konať pred súdom prvého stupňa a ani pred odvolacím súdom.

Rovnako námietka navrhovateľa, že postupom súdu prvého stupňa došlo k porušeniu ustanovení upravujúcich účel predbežného opatrenia tým, že súd prvého stupňa v rozpore s ust. § 75 ods. 8 O. s. p. doručil odporcovi 1/ a odporcovi 2/ uznesenie súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, a následne aj uznesenie odvolacieho súdu o potvrdení uznesenia súdu prvého stupňa, nie je dôvodná. Aj keď súd prvého stupňa v rozpore s ust. § 75 ods. 8 O. s. p. doručil svoje uznesenie o zamietnutí návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, a následne aj uznesenie odvolacieho súdu o potvrdení uznesenia súdu prvého stupňa odporcom 1/ a 2/, navrhovateľ nepreukázal, že postupom súdu prvého stupňa došlo k popretiu účelu predbežného opatrenia - zabezpečenie majetku odporcu 1/, a tým k odňatiu možnosti konať pred súdom. Návrh na nariadenie predbežného opatrenia bol v danom prípade uznesením súdu prvého stupňa zamietnutý, a následne na odvolanie navrhovateľa odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil. Proti rozhodnutiu súdu odvolacieho už nebol prípustný riadny opravný prostriedok a doručením uznesenia odvolacieho súdu účastníkom, uznesenie súdu prvého stupňa v spojení s uznesením odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť. Navrhovateľ v danom prípade ani neuviedol, akým konaním odporcu 1/ prípadne odporcu 2/, na základe pochybenia súdu prvého stupňa došlo k popretiu účelu predbežného opatrenia.

Aj keď v danom prípade súd prvého stupňa pochybil, týmto pochybením nedošlo k nesprávnemu rozhodnutiu vo veci, preto dovolací súd dospel k záveru, že namietaným postupom navrhovateľovi sa neodňala možnosť konať pred súdom.

Dovolací súd dospel k záveru, že nie je dôvodná ani námietka dovolateľa týkajúca sa nedostatočného odôvodnenia písomného vyhotovenia rozhodnutí prvostupňového a odvolacieho súdu.

Obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní, obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04).

Právo na spravodlivý súdny proces neznamena ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04).

Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

Dovolací súd preskúmal rozhodnutie odvolacieho súdu a rozhodnutie súdu prvého stupňa a dospel k záveru, že súdy svoje rozhodnutia riadne odôvodnili v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O. s. p. a v súlade s požiadavkou preskúmateľnosti. Súd v prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, z akých dôvodov návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol a ktoré skutočnosti navrhovateľ v danom prípade neosvedčil. Vo svojom odôvodnení sa zaoberal so všetkými pre vec podstatnými argumentmi navrhovateľa, ktorými osvedčuje dôvodnosť navrhovaného predbežného opatrenia. Riadne a zrozumiteľne a v potrebnom rozsahu vysvetlil, prečo skutočnosti uvádzané navrhovateľom neosvedčili dôvodnosť navrhovaného predbežného opatrenia. Rovnako aj odvolací súd sa vysporiadal so všetkými pre vec podstatnými argumentmi navrhovateľa uvedenými v odvolaní, ktoré zrozumiteľne a v potrebnom rozsahu vysvetlil.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že súd nie je povinný sa v odôvodnení rozhodnutia zaoberať všetkými skutočnosťami tvrdenými účastníkmi konania. Rozhodnutie súdu nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami účastníka konania, ale musí spĺňať parametre zákonného rozhodnutia (§157 ods. 2 O. s. p.) a účastníkovi musí dať odpoveď na zásadné otázky a námietky spochybňujúce závery ním namietaného rozhodnutia v závažných a samotné rozhodnutie ovplyvňujúcich súvislostiach.

Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, by zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných

účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces. (IV. ÚS 115/03 č. 313/2004).

Štruktúra práva na odôvodnenie je rámcovo upravená v ust. § 157 ods. 2 O. s. p., toto ustanovenie sa primerane použije aj na uznesenie (§167 ods. 2 O. s. p.). Toto ustanovenie sa primerane uplatňuje aj v odvolacom konaní (§211, § 219 ods. 2 O. s. p.). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní však nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05).

Vzhľadom na uvedené, Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že rozhodnutia súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu zodpovedajú požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutí v zmysle uvedených zákonných ustanovení.

Preto dovolací súd konštatoval, že postupom odvolacieho súdu a rovnako ani postupom súdu prvého stupňa nedošlo k vade uvedenej v ust. § 237 písm. f/ O. s. p.

Dovolací súd nezistil, že rozhodnutie odvolacieho súdu a rozhodnutie súdu prvého stupňa je postihnuté inou vadou taxatívne uvedenou v ust. § 237 O. s. p.

Správnosť skutkových a právnych záverov založených na dokazovaní, by bolo možné v dovolacom konaní posúdiť až v prípade, ak by bolo dovolanie prípustné (ide o dôvody, ktoré síce môžu zakladať dôvodnosť dovolania, nie však jeho prípustnosť). O taký prípad v prejednávanej veci nešlo. Z uvedeného teda vyplýva, že posúdenie, či rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/), prichádza do úvahy iba vtedy, keby dovolanie bolo procesné prípustné.

Najvyšší súd preto dovolanie navrhovateľa odmietol podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p, ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je tento opravný prostriedok prípustný.

Právo na náhradu trov do volacieho konania vzniklo odporcom 1/ a 2/ zmysle § 243b ods. 5, § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p., t. j podľa úspechu účastníkov v dovolacom konaní. Najvyšší súd Slovenskej republiky však žiadne trovy dovolacieho konania odporcovi 1/ nepriznal z dôvodu, že nepodal návrh na ich priznanie a nepriznal ani odporcovi 2/ pretože mu žiadne trovy nevznikli.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 15. mája 2013

JUDr. Anna Marková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Mgr. Monika Poliačiková